

[Ministeren for kulturelle anliggender.]

ceret fra de nuværende 27 til ét for hver af de nye amtskommuner — altså en halvering af antallet af centralbiblioteker — men gennemførelsen af denne ændring vil nødvendigvis være en overgangsperiode af ca. 2 års varighed. I denne periode vil kontaktudvalget, hvis det sammensættes som angivet i lovforslaget, kunne blive det forum, hvor drøftelsen af praktiske problemer kan finde sted, dels spørgsmål om det enkelte centralbiblioteks planlæggende arbejde for kommunerne i dets område, dels en række praktiske spørgsmål i forbindelse med oplandsarbejdet og endelig spørgsmålet om de enkelte centralbibliotekers afvikling, henholdsvis overtagelse af centralbiblioteksfunktionerne.

Det særlige tilskud, der ydes centralbiblioteker for varetagelsen af centralbiblioteksvirksomheden, er i lovens § 11 fastsat til dels et grundtilskud, dels et tilskud pr. indbygger i centralbiblioteksområdet bortset fra hjemstedskommunen og kommuner med 20.000 indbyggere og derover. Staten yder forlods den del af tilskuddet, der svarer til beløbet pr. indbygger i købstæder med under 20.000 indbyggere, medens resten af tilskuddet fordeles i lige store dele mellem staten og vedkommende amt (amter).

Hvis centralbibliotekstilskuddet til de 26 centralbiblioteker uden for Københavns amt skulle beregnes efter uændrede regler efter 1. april 1970, ville tilskudsmaksimum falde betydeligt, idet beregningsgrundlaget reduceres med indbyggertallet i de kommuner, som sammenlægges med hjemstedskommunerne, og idet der vil opstå nye kommuner med over 20.000 indbyggere, som også udgår af beregningsgrundlaget.

For at sikre centralbibliotekerne et uændret tilskud i overgangsperioden foreslås det at fiksere centralbibliotekstilskuddet, således at tilskuddet til det enkelte centralbibliotek for finansårene 1970-71 og 1971-72 udgør samme beløb, som biblioteket modtager i henhold til oplandsregnskabet for 1969-70, dog sådan at tilskuddet fortsat pristalsreguleres.

Hidtil har staten ydet en større del af centralbibliotekstilskuddet end amterne, idet staten som nævnt forlods udreder den del, der svarer til 2 kr. pr. indbygger i køb-

stadkommuner med under 20.000 indbyggere, bortset fra hjemstedskommunen.

Når købstæderne indgår i de nye amtskommuner pr. 1. april 1970, bortfalder grundlaget for denne særlige udgiftsfordeling, og det foreslås, at staten og amterne udreder centralbibliotekstilskuddet med lige store beløb i overgangsperioden.

Endelig foreslås det, at bestemmelsen om revision af folkebiblioteksloven i § 23, stk. 4, ændres således, at forslag til ændret lov om folkebiblioteker m.v. forelægges folkettinget i samlingen 1970-71.

Med disse bemærkninger fremsætter jeg dette forslag til lov om ændring af lov om folkebiblioteker m.v., idet jeg anbefaler det til velvillig behandling i det høje folketting.

Den første sag på dagsordenen var:

Anden behandling af forslag til lov om ændring af lov om Nordisk Råd.

(Første behandling af lovforslaget (nr. 50) findes i tidenden sp. 1157, udvalgets betænkning i tillæg B. sp. 147).

Der var stillet 2 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets tekst, ændringsforslagene og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.

Ingen bad om ordet.

Ændringsforslag nr. 1, lovforslagets tekst, således ændret, og ændringsforslag nr. 2 om indsættelse af en ny paragraf efter teksten (der derefter bliver § 1) vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Anden næstformand (Hanne Budtz): Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Anden behandling af forslag til lov om ændring af lov om bygningsfredning.

(Første behandling af lovforslaget (nr. 3) findes i tidenden sp. 637, udvalgets betænkning i tillæg B. sp. 143).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets tekst og spørgsmålet om dets overgang til tredje behandling sættes til forhandling under ét.

Per Møller: Ved de tre lejligheder, hvor man gennem de sidste 5 år har behandlet bygningsfredningsloven, har der været bred tilslutning til den opfattelse, at det er en offentlig interesse at bistå med bevaringen af vore gamle fredede ejendomme. På den anden side er det også hver gang fremgået, at det offentlige sympati kun giver sig forholdsvis beskedne kontante udslag.

Det synspunkt kommer også til orde i betænkningen, som er afgivet vedrørende det nu foreliggende forslag, idet man dér understreger, at egentlig burde man forhøje det beløb på 800.000 kr., der gives til statens bygningsfredningsfond, men man bøjer sig for den økonomiske situation og giver altså afkald på at foreslå beløbet forhøjet.

Til gengæld siges det, at man håber, at man fra myndighedernes side vil vise lidt større smidighed og lidt større imødekomenhed i retning af at give skattelettelser i forbindelse med restaurering af fredede ejendomme.

Dette spørgsmål var også fremme i 1965 ved sagens behandling, og ved den lejlighed afgav den daværende kulturminister den oplysning til udvalget, at de særlige begrænsninger, der gælder for en- og tofamiliehuse, ikke gælder for fredede ejendomme, og han fortsatte: således at de fulde istandsættelsesudgifter for disse fredede ejendomme fremdeles kan fradrages. Udvalget og folketinget fik således det indtryk, at der var tale om, at de fulde istandsættelsesudgifter kunne fradrages, når det gælder fredede ejendomme. Det er imidlertid ikke tilfældet, idet ligningsmyndighederne, også når det gælder fredede ejendomme, trækker en skillelinje og fremhæver, at man ikke må fradrage

reparationsudgifter, for så vidt de bidrager til at give ejendommen en højere værdi. Nu er det spørgsmål meget svært at skønne om, for man kan vel sige, at enhver reparation af en ejendom yder et bidrag til at give den større værdi. Jeg vil derfor mene, at denne regel, når den administreres strengt, i virkeligheden fører til, at der ikke gives skattemæssige lempelser ved restaurering af fredede ejendomme.

Jeg vil derfor bede både kulturministeren og finansministeren om at overveje, om man ikke i lidt højere grad kunne tage hensyn til den skillelinje mellem reparationsudgifter og nydannelser i et fredet hus, som fremkommer, når der udstedes bygningsattest efter et restaureringsarbejde. Ved den lejlighed bliver der af hensyn til gebyret, der skal betales, trukket en skillelinje mellem reparationsudgifter og forbedringer, f. eks. i form af nye installationer, centralvarme, og hvad der ellers kan komme på tale. Den skillelinje, som her trækkes, vil efter mit skøn være et mere naturligt grundlag for at indrømme de skattelettelser, som et samlet udvalg nu udtaler sin sympati for.

Tidligere har der ofte været sympati for disse tanker, men det er ikke rigtig blevet til noget, og jeg vil derfor indtrængende anmode kulturministeren om i sine forestående forhandlinger med finansministeren at presse på, så de kærlighedserklæringer, der kan komme til de gamle huse, ikke fremdeles skal være helt så platoniske, som vi har set de har været det i fortiden.

Poul Dam: Jeg føler det nødvendigt at fremsætte enkelte bemærkninger her ved anden behandling, for at den meget kortfattede betænkning ikke skal blive misforstået. Der står i betænkningen, at det på grund af den økonomiske situation ikke lader sig gøre at udvide det årlige tilskud til statens bygningsfredningsfond. For god ordens skyld skal jeg lige sige, at dette skal opfattes som regeringens opfattelse af den økonomiske situation. Vi er ikke enige heri, men når regeringen ikke vil, så er der jo, sådan som vi lever i øjeblikket, ikke noget at gøre ved det.

Sagen er jo, som det også fremgik af det, hr. Per Møller sagde, at man har en bygningsfredningslov, som fastslår, at der er et